

[Ingerlise Koefoed]

melig. Vi ville måske hellere have haft en klar statsfond, fordi det er usikkert, hvor mange indtægter der kommer i denne fond, men alt i alt vil vi altså langt foretrække denne fondskonstruktion frem for den fondskonstruktion, der alene skal hvile på afgift af reklamerne.

Vi kan godt se, at der kan blive nogle vanskeligheder med at administrere fonden. Der kan blive nogle bureaukratiske vanskeligheder, som der altid er ved den slags fonde, som hviler på afgifter, eller den slags penge, som kommer ind og skal deles ud igen. Men vi synes, forslaget i nogen måde imødekommer nogle ideer, vi også har, om, at man henter penge ind fra dem, der har pengene, og så deler man ud også til nogle af dem, der ikke har så forfærdelig mange. Det synes vi i og for sig er en ret snedig løsning på et problem, som det har været meget svært af finde en løsning på, og som man i hvert fald efter vores mening burde finde en løsning på.

Med hensyn til dem, der skal fordele pengene fra fonden, vil vi se nærmere på sammensætningen af det centrale nævn, men jeg vil godt sige nu, at vi mener, at de lokalradioer, forhåbentlig også lokal-tv-stationer, som skal have mulighed for at få støtte fra fonden, bør være repræsenteret blandt dem, der skal dele pengene ud. Det er min opfattelse, at den fond, det centrale nævn, vi har siddende nu, først og fremmest er et juridisk-økonomisk sammensat nævn, som har et helt andet kommissorium end det at uddele penge. Det kigger vi nærmere på i udvalget. Jeg synes, det var rimeligt, at de lokalradioer, de lokal-tv-stationer, der skal indbetale til fonden, og nogle af dem skal også modtage penge fra fonden, var med til at se, om de objektive kriterier, man i øvrigt vil fastsætte for fondens virksomhed, nu også bliver efterlevet til deres tilfredshed.

Jeg ved, at der kan være nogle problemer med at finde ud af, hvem der skal repræsentere lokalradiostationerne. Der er to foreninger, Sammenslutningen af Lokalradioer og Lokal-tv er den ene, og den anden er den nyere, Sammenslutningen af Kommercielle Radio- og Tv-stationer, eller hvad den nu hedder, og kan vi ikke gøre andet, må vi lade dem begge to blive repræsenteret, men jeg mener i hvert fald, at lokalradioerne skal med.

Jeg er som sagt ganske positivt indstillet over for Lokalradiofonden. Jeg er mindre positivt

indstillet – hvad der vel ikke kan undre nogen – over for forslaget til ændring af lov om lokalradiovirksomhed, og jeg vil arbejde sammen med Socialdemokratiet på, at nogle af de for os værste ting i det forslag forsvinder under udvalgsbehandlingen.

Helge Sander (V):

Det var en fornøjelse i dag at høre den socialdemokratiske ordfører, hr. Helge Mortensen. Det var veloplagt og klar tale: Nu går man også ind for reklamer i Socialdemokratiet. Man har truet med det gennem lang tid, og man har kunnet se det refereret i avisen, men nu hørte vi fra Folketingets talerstol, at man erkender, hvordan tingenes tilstand i virkeligheden er. Det skal hr. Helge Mortensen absolut ikke skoses for. Jeg synes, det er positivt, at man nu taler med samme stemme herinde på Christiansborg, som jeg er sikker på at det socialdemokratiske bagland har talt i mange, mange år.

Og så kan man sige til hr. Helge Mortensen, at det er måske et heldigt tidspunkt, han bliver ordfører. Først i 1980'erne var det jo hr. Søren Hansen, der var ordfører. Han gled ud ved valget i 1984. Så var det hr. Bernhardt Tastesen, der var ordfører, og han gik ud ved sidste valg. Men nu har man ændret signaler, og det er måske redningen for hr. Helge Mortensen.

Men i hvert fald, det korte af det lange er, at vi er meget tilfreds med, at man nu erkender tingenes tilstand og synes, det er rimeligt, at også dette medie får mulighed for finansiering med reklamer.

Derimod formår hr. Helge Mortensen stadig væk at vende tingene fuldstændig på hovedet, når vi taler om dagbladene. Man taler om risiko for monopoldannelse, at dagbladene skal dominere det hele. Nej, hr. Helge Mortensen, problemet er i stedet for, at hvis de bliver holdt ude, så er vi på vej til at få et monopol af foreningsradioer og tilsvarende på tv-siden.

Det er kun herinde, man formår stadig væk at tale om monopoler i dagbladssektoren. Hvis man har læst dagbladene i de seneste uger, har man set to gange, at hr. Edvin Jensen, lederen af de fagforeningsstyrede elektroniske medier, siger i Aktuelt den 29. maj 1988: Nu har vi inden for vort område et klart forspring.

Det er klart, når man har de fordele, som hidtil har været gældende. Samme dag i Politiken siger samme hr. Edvin Jensen, at hvis der bliver